Pregaria.cat

Entrada

Socors!

Per MartaF el dj., 17/08/2023 - 09:00

Vivim en una època on les condicions meteorològiques són cada cop més extremes. Davant de les imatges dels incendis de Maui, què més s'hi pot afegir? Són el major desastre de la història de Hawaii. Lahaina, la capital històrica de l'illa, s'ha convertit en cendres, hi ha centenars de persones desaparegudes i el desastre ecològic i humà sembla tret d'una pel·lícula de ciència-ficció. Però és la realitat d'un present marcat per l'augment de la temperatura global i per la crisi climàtica que s'agreuja cada dia que continuem ignorant el problema de la Terra. Sabies que un terç de l'illa de Maui pateix les conseqüències de la sequera? I que s'hi han introduït espècies vegetals no autòctones que resulten altament inflamables? No en som prou conscients, però la mala praxi és el càncer de la humanitat, el foc que crema dins dels nostres cors i que ens devora les entranyes com si fos un incendi devastador. Aquesta és la tragèdia del segle XXI: la nostra passivitat envers un planeta que crida de dolor i a qui li girem l'esquena sense pietat.

Però alhora, un tifó ha sacsejat Corea del Sud, hi ha hagut inundacions a Indonèsia, l'Etna ha entrat en erupció a Sicília i també han estat protagonistes de l'estiu els incendis a les illes gregues de Rodes, Corfú i Eubea. No, aquesta calor no és normal perquè aquest mes d'agost les temperatures han tocat sostre. I jo em pregunto: quan deixarem de ser espectadors d'aquest drama que no té nom? Quan hem oblidat que el respecte a la Casa Comuna és un dels principis bàsics de l'existència? La flora i la fauna viuen en equilibri amb el medi, però l'espècie humana s'ha corcat rosegada pel dimoni de la cobdícia. L'escriptor rus Lev Tolstoi va escriure un conte titulat *Quanta terra necessita una persona*. És lluminós perquè posa el dit a la llaga, que no és cap més que la nostra ànsia per tenir, per posseir més enllà de les nostres necessitats. I això no és supervivència, és un esclat de foscor sobre les nostres vides miserables.

Només cal fer un pas endavant, amb la valentia de renunciar perquè el luxe i el confort d'un sistema econòmic criminal ens han condemnat a les galeres i ara ens toca remar tots en la mateixa direcció. I és que no podem permetre que la natura xiscli de terror mentre nosaltres ens ho mirem còmodament des de casa però, com que no ens agrada el que veiem, canviem de canal. Aquest comandament a distància no existeix.